

Ο ΒΑΣΙΛΗΣ ΜΑΥΡΟΓΕΩΡΓΙΟΥ
ΣΚΑΛΙΖΕΙ ΤΙΣ ΕΦΗΒΙΚΕΣ ΤΟΥ ΑΝΑ-
ΜΝΗΣΕΙΣ, ΤΟΠΟΘΕΤΕΙ ΤΟΝ

Οι εθνικές συνεργασίες, ανοίγει στις 24/11 με εναρκτήρια εκδήλωση ένα καινοτόμο, διεθνές συνέδριο με τίτλο «Οι Διάλογοι των Αθηνών». Κι ενώ όλα είναι έτοιμα για το συνέδριο και για ένα δυνατό πρόγραμμα που περιλαμβάνει από το πρωτοποριακό The Sound of Silence του Alvin Hermanis σε μουσική Simon and Garfunkel, μέχρι τα Επτά Θανάσιμα Αμαρτήματα της Αγγελικής Στελλάτου και Ο Θάνατος του Δαντόν του Σ. Λιβαθινού, πίσω από τις κουίντες, η ευέλικτη ομάδα των υπεύθυνων του καλλιτεχνικού προγραμματισμού συνεχίζει να δραστηριοποιείται εντατικά. Μέλος της ομάδας, εκτελεστική υποδιευθύντρια και διευθύντρια επικοινωνίας της Στέγης, η Αφροδίτη Παναγιωτάκου συμμετέχει με ενθουσιασμό «Σ' αυτό το μεγάλο στοίχημα που ξεπερνά το όραμα του καθενός μας χωριστά στο πολλαπλάσιο», όπως λέει. Άνθρωπος με ευρεία καλλιέργεια, με ενδεδειγμένες σπουδές στη μουσική, συνειδητοποίησε νωρίς ότι η στενή της σχέση με τις τέχνες, ιδιαίτερα τη μουσική, δεν επρόκειτο να ακολουθήσει το δρόμο της ερμηνείας. «Μέσα από τις μουσικές σπουδές οδηγήθηκα στη Μουσικολογία στο Πανεπιστήμιο Αθηνών και στη συνέχεια, θεωρώντας δεδομένο ότι έπρεπε να συνδυάσω θεωρία και πράξη, ξεκίνησα να δουλεύω, ταυτόχρονα με το μεταπτυχιακό μου στην Αισθητική, στο City University στο Λονδίνο. Είχα την τύχη να εργαστώ στο Royal Opera House κάτω από ιδανικές συνθήκες τεχνογνωσίας, οικονομικών δυνατοτήτων, επαγγελματικής επάρκειας και ανθρώπινου δυναμικού. Πέρα από τούχη να εργα-

τώ στο Royal Opera House κάτω από ιδανικές συνθήκες τεχνογνωσίας, οικονομικών δυνατοτήτων, επαγγελματικής επάρκειας και ανθρώπινου δυναμικού. Πέρα από τούχη να εργα-

στώ στο Royal Opera House κάτω από ιδανικές συνθήκες τεχνογνωσίας, οικονομικών δυνατοτήτων, επαγγελματικής επάρκειας και ανθρώπινου δυναμικού. Πέρα από τούχη να εργα-

στώ στο Royal Opera House κάτω από ιδανικές συνθήκες τεχνογνωσίας, οικονομικών δυνατοτήτων, επαγγελματικής επάρκειας και ανθρώπινου δυναμικού. Πέρα από τούχη να εργα-

DESIGN

STUDIO JOB

ργία μιας παράστασης». Αλλά και ο Γιώργος Πυρπασόπουλος επισημαίνει πως είχε πολλά χρόνια να νιώσει τη δουλειά του περισσότερο σαν παιχνίδι. «Οι ορίζοντες είναι να προτείνεις πράγματα. Υπάρχει κέφι στην ομάδα, κι αυτό σου δημιουργεί θετική διάθεση. Υπό άλλες συνθήκες μπορεί να μην έμπαινες στη διαδικασία να ασχοληθείς, θα περιοριζόσουν σ' αυτά που σου ζητούν». Χωρίς σπουδές θεάτρου, έμαθε την τέχνη εμπειρικά, όπως λέει, αφού δούλεψε σ' αυτό ήδη από τις τελευ

